

Nā cōsultare & ratiocinari, idē sunt. Iā verō nemo de iis cōsultat, quæ aliter evenire nō possunt. Itaque ea, quæ ad ratiocinandum valet, vna quædā pars est eius animi partis, quæ ratione prædita est. Intelligendum igitur est, utriusque harum partium quis optimus sit habitus. Hic enim utriusque virtus est, At virtus ad suum quæque opus. CAPVT II.

TRia autem sunt in animo, quæ actionis & veritatis dominatum obtinent, sensus, mens, appetitus: quanquam ex his tribus, sensus, nullius actionis principium est. Quod ex eo periculum est, quod tamen bestię sensu sint prædita, & actionis tamen communionem non habet. Quod est autem in cogitatione affirmatio & negatio, hoc est in appetitu rei alicuius persecutio & fuga. Quare quoniā virtus quæ ad mores pertinet, habitus est ad consilium capiendum expeditus, consilium autem appetitus est ad consultationem accommodatus: idcirco, si cōsiliū bonum esse volumus, oportet & rationem esse veram, & appetitum rectum. eademque & illam affirmare, & hunc persequi. Hæc igitur cogitatio & veritas ad agendum valet. Cogitationis autem eius, quæ ad res contemplandas, non ad agendas, & neque ad efficiendas valet, præstantia & vitium, est verum & falsum. Omnis enim animi partis seu potestatis ad cogitandum valētis, hoc proprium opus ac munus est. Eius autem animi partis, quæ ad agendum & cogitandum valet, opus est veritas conspiciens & congruens cum appetitu recto. Actionis igitur principium consilium est, principium, inquam, vnde motus proficiscitur, non cuius gratia res agitur. Consilij autem capiendi principium, est appetitus & ratio ea, quæ finem aliquem sibi propositum habet: eo quod neque sine mente & cogitatione, neque sine habitu eo, qui ad mores pertinet, consilium esse possit. Nam neque bona perfectaque actio, neque ei contraria, sine cogitatione & moribus constare potest. Cogitatio autem ipsa nihil mouet, nisi ea, quæ alicuius rei gratia comparata est, & quæ ad agendum est idonea. Hæc enim etiam ei, quæ ad efficiendum valet, præest. Nam quisquis aliud efficit, alicuius rei singularis causa efficit: neque absolute id quod efficitur, finis est, sed ad aliquid referitur, & alicuius est. Quod idem de eo, quod in actionem cadit, dici non potest. Actionis enim vltimum est perfecta actio, id est res bene gesta. Appetitio autem, vltimi est. Consilium itaque aut mens est ad appetendum excitans, aut appetitus cogitandi vim habes: principiumque tale homo est. Nullius autē rei iā factæ consilij capi potest. Verberat gratia, nemo consilij capit, illiū euertisse. Nā neq. de re præterita deliberat quisquā

A τὸ γδ βουλευόμεναι καὶ λογίζεσθαι ταῦτ' ὅν' οὐδεὶς δὲ βουλεύεται πρὸς τῆ' μὴ ἐνδεχόμενον ἄλλως ἔχειν. ὥστε τὸ λογιστικὸν ὄντι ἐν π' μέρους τῆ' λόγου ἔχοντος. ληπτέον ἅπα, ἐκαστέου τούτων τίς ἡ βέλτιστή ἕξις· αὐτῆ γδ ἀρετῆ ἐκαστέρῃ ἢ δ' ἀρετῆ, πρὸς τὸ ἔργον τὸ οὐκ εἰκόν.

Κεφάλαιον β.

TRia δ' ὄντι ἐν τῇ ψυχῇ τὰ κύρια **B** πρῶξις καὶ ἀληθείας, ἀδῆσις, νοῆς, ὄρεξις. τούτων δ' ἡ ἀδῆσις, οὐδέμας ἀρχὴ πρῶξις· δῆλον δὲ τῶ τὰ διπρία ἀδῆσις μὴ ἔχειν, πρῶξις δὲ μὴ κοινοῦναι. ἐστ' δ' ὁ πρὸ ἐν διανοίᾳ κατὰρασις καὶ διπώρασις, τῶ ἐν ὄρεξι ἐν δ' αἰσῶσις καὶ φυγῆ ὡς ἐπειδὴ ἡ διπρία ἀρετῆ, ἕξις πρῶξις· ἡ δὲ πρῶξις, ὄρεξις βουλευτικῆ δ' ἐστ' διὰ ταῦτα, τὸ τε λόγον ἀληθῆ ἔῖν, καὶ τῶ ὄρεξι ἐν ὀρθῶ· ἐστ' ἡ πρῶξις σπουδαία καὶ τὰ ἐπιτὰ, τὸν ἄλλο, φαίμα τῶ ἡ, διόκειν αὐτῆ μὴ οὐκ ἡ διανοία καὶ ἡ ἀλήθεια, πρῶξις. τίς δὲ θεωρητικῆς διανοίας καὶ μὴ πρῶξις, μὴ δὲ ποθητικῆς, τὸ ὄν καὶ κακῶς, τελευτῆς ὄντι καὶ τὸ ψεῦδος· τῶτο γὰρ ὄντι πρῶξις διανοητικῆ ἔργον τῶ δὲ πρῶξις καὶ διανοητικῆ, ἡ ἀλήθεια, ὁμολόγως ἔχουσα τῆ ὄρεξι ἐν τῆ ὀρθῆ. πρῶξις μὴ οὐκ ἀρχῆ, πρῶξις, ὄντι ἡ κίνησις, ἀλλ' ἴσ' οὐ ἔνεκα πρῶξις, ὄρεξις καὶ λόγος ὄντι ἔνεκα πρῶξις διὰ οὐκ· αἴτιον καὶ διανοίας, οὐκ αἴτιον ἡ κίνησις ὄντι ἔξω ἡ πρῶξις· διπρωξία γὰρ. καὶ τὸ ἐπιτῶν ἐν πρῶξις αἴτιον διανοίας καὶ ἡ κίνησις ἐστ'. διανοία δ' αἴτιον οὐδὲν κινεῖ, ἀλλ' ἡ ἔνεκα τοῦ καὶ πρῶξις ἀρχῆ ἔνεκα γὰρ τοῦ ποιεῖ πρῶξις ὁ ποιῶν, καὶ οὐ τέλ' ἀπλῶς, ἀλλὰ πρῶξις π, καὶ πρῶξις τὸ ποιεῖν, ἀλλ' οὐ τὸ πρῶξις· ἡ γδ διπρωξία, τέλ'· ἡ δ' ὄρεξις, τῶ πρῶξις διὰ, ἡ ὀρθῆ καὶ πρῶξις, ἡ ὄρεξις διανοητικῆ. καὶ ἡ τοιαύτη ἀρχῆ, ἀδῆσις· ἴσ' ἐστ' δὲ πρῶξις οὐδὲν γερνός· ὄντι, οὐδεὶς πρῶξις ἴλιον πεποθηκέναι· οὐδὲ γδ βουλεύεται πρὸς τῶ γερνός, ἀλλὰ

sed